

ת"פ 42420/04/21 - אריק אריאל אפללו נגד ראש פינה מרכז קניות

בית משפט השלום בחיפה

תפ"מ 42420-04-21 ראש פינה מרכז קניות נ' אפללו

מספר בקשה: 2

בפני	כב' השופטת מעין צור
המבקש	אריק אריאל אפללו
נגד	
המשיבה	ראש פינה מרכז קניות

החלטה

בפניי בקשה להורות על העברת הדיון לבתי משפט השלום במחוז הצפון, מחמת העדר סמכות מקומית.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.

סעיף 25 לחוזה בין הצדדים קובע:

"סמכות שיפוט

מוסכם כי הסמכות המקומית השיפוטית בכל הליך משפטי בין הצדדים תהיה נתונה אך ורק לבית המשפט המצוי בעיר תל אביב. למרות האמור, יהיה המשכיר רשאי לבחור בבית משפט בכל תחום שיפוט לפי שיקול דעתו".

המשיבה היא המשכיר. לטענתה, היא רשאית לבחור את מקום השיפוט כרצונה בהתאם לתניה זו. ואילו המבקש טוען כי מדובר בתנאי מקפח בחוזה אחיד.

החוזה הנדון הוא חוזה אחיד, כהגדרת המונח בסעיף 2 לחוק החוזים האחידים, תשמ"ג-1982 (להלן: "החוק"). עצם העובדה שבין הצדדים נוהל משא ומתן לגבי חלק מהתנאים בחוזה, אינה שוללת את היותו של החוזה חוזה אחיד. בהתאם להגדרת המונח, די בכך **שמקצת** התנאים נקבעו מראש בידי צד אחד כדי לשמש לחוזים רבים בינו לבין אחרים.

סעיף 4(9) לחוק קובע כי "תנאי המתנה על הוראת דין בדבר מקום שיפוט" חזקה עליו שהוא מקפח.

ההלכה הפסוקה קובעת כי תניית שיפוט בחוזה אחיד יש לבחון במבחן דו שלבי:

"בבחינת תנית השיפוט בהסכם ההזמנה, יש להפריד בין שני שלבים נפרדים: בשלב הראשון יש לבחון האם היא נופלת בגדרי סעיף 4(9) לחוק, שאז חזקה שהיא מקפחת. אם נקבע כי קמה החזקה דנן, יש לבחון - בשלב השני - האם הצליח הספק לסתור אותה בנסיבות העניין. לעניין השלב הראשון, תכליתו של תיקון החוק, אשר נלמדת מדברי ההסבר להצעת החוק, היתה להרחיב את היקף החזקה ולקבוע כי כל תניה בחוזה אחיד אשר יש בה כדי להתנות על הדין הרגיל בדבר מקום שיפוט חזקה שהיא מקפחת (ראו: עניין פני ברוך, פסקה 6 להחלטה). בעניין זה אכן לא קיימת מחלוקת בין הצדדים (פסקה 21 לבקשת רשות הערעור; פסקה 7 לתשובת המשיב). בשלב השני, משקמה החזקה האמורה, על הספק מוטל הנטל לסתור אותה ולהראות כי התניה אינה מקפחת בנסיבות העניין, וזאת לפי הקבוע בסעיף 3 לחוק..." (רע"א 1108/10 מאיר חברה למכונות ומשאיות בעמ' נ' מאיר ברפי (7.4.10) בפסקה 6 להחלטה).

במקרה זה לא נסתרה החזקה כי תניית השיפוט מקפחת. נהפוך הוא: מלשון התניה עולה כי המבקש מחויב לפתוח בהליך רק במחוז תל אביב, בעוד שהמשיבה רשאית לבחור את מחוז השיפוט כראות עיניה.

לפיכך אני קובעת כי אין ליתן תוקף לתניה האמורה.

התוצאה היא כי את מקום השיפוט יש לקבוע בהתאם לתקנה 7(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018.

לפיכך אני מורה על העברת הדיון לבתי משפט השלום במחוז הצפון.

המזכירות תעביר את התיק לנשיא, על מנת שינתבו למותב במחוז.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"א, 25 מאי 2021, בהעדר הצדדים.